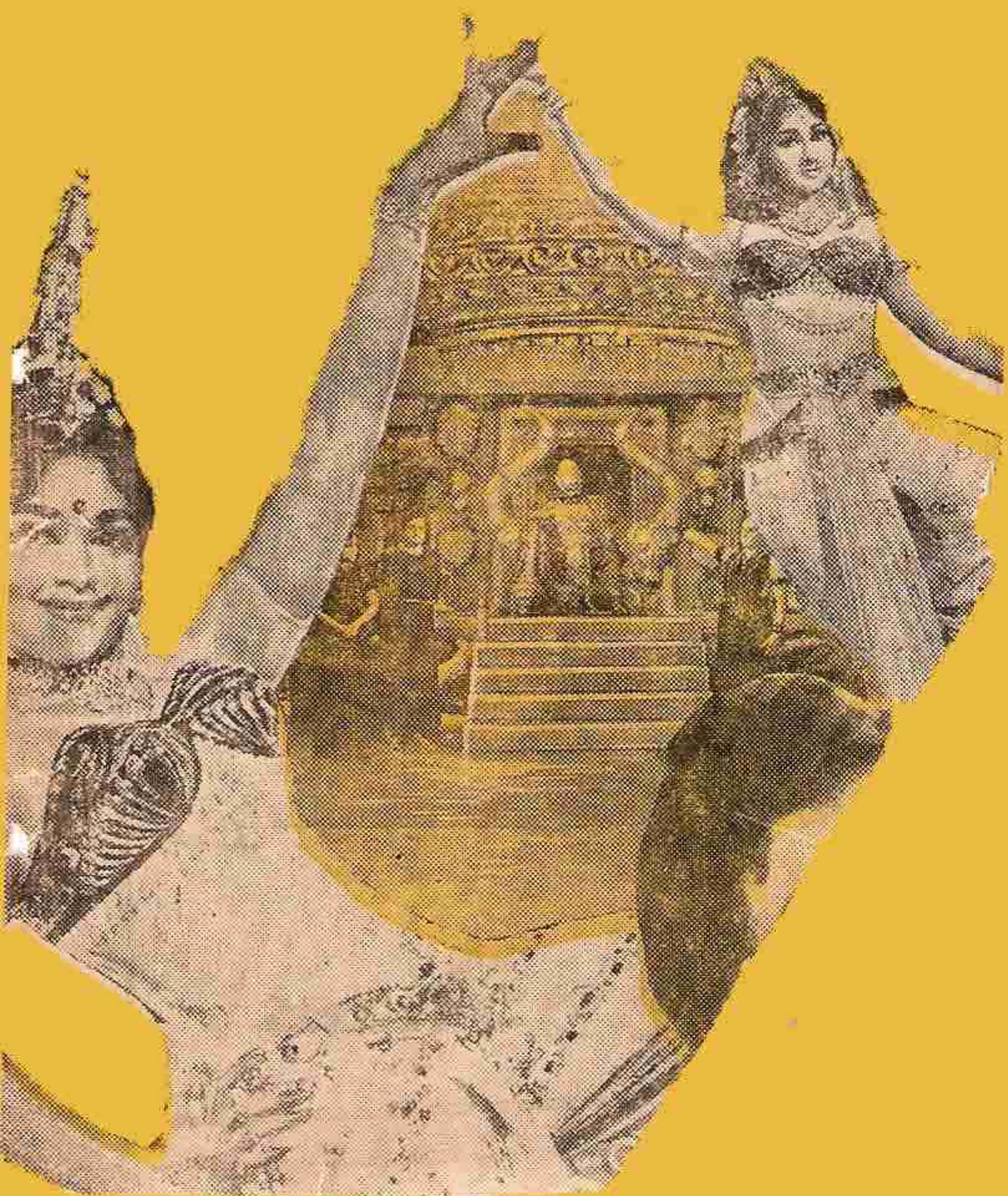

ମହାରାଜା
ନାମା

: న టి న టు ల :

శ్రీ కొంకారావు	14 రాజశ్రీ
,, రాజనాల	ప్రసన్నలక్ష్మి (
,, రాజబాబు	వాణిశ్రీ
,, సత్యనారాయణ	పుష్పవల్లి
,, ప్రభాకరరెడ్డి	సుమతి
,, మిక్కిలినేని	లక్ష్మి
,, మోదుకూరి సత్యం	
,, గణేష్	
,, సాంబశివరావు	

వంగీతం :

దండపాణి

నిర్మాత :

వై. వి. రావు

కర్తవ్యం :

నాథం

నిర్వహణ :

S. భావనారాయణ

గ్రూప్ ప్రెస్ లిమిటెడ్

“భూలోకంలో యమలోకం”

: కథా సంగ్రహం :

భూలోకవాసులకు యమలోకం ఎలా ఉంటుందో స్పష్టంగా తెలియడం ఎందుకంటే, యమలోకానికి పోయిన జీవులు తిరిగి రావు. వచ్చినా కాము చూచినదీ అనుభవించినదీ వర్ణించలేరు.

భూలోకంలో యమలోకాన్ని సృష్టించి, పాపుల రహస్యాలన్నీ బయటకు లాగి, వారి నందరినీ శిక్షించిన ఘనుడు, విజయపురి రాజకుమారుడు రాజవాహనుడు.

రాజవాహనునికి త్వరలో పెండ్లి చేసి రాజ్యభారం అతనికి అప్పగించాలని విజయపురి మహారాజు ఆశ్రయం - అయితే తండ్రి చూపించిన రాకుమారి రాజవాహనునికి నచ్చలేదు. అతనొక ఊహనుందరిని ప్రేమిస్తున్నాడు. ఆమె దొరికితే తప్ప వివాహమే చేసుకోనని భీష్మించుకుని కూర్చున్నాడు. ఆ ఊహనుందరిని రాజవాహనునికి చూపించి వాడు రుద్రాక్షుడనే మాయావి.

రుద్రాక్షుడు భవానీ భక్తుడు. మాయావి. కఠోర వ్రతంచేసి, భవానీదేవి అనుగ్రహంవల్ల మారత్రవణం, దూరదృష్టి, మంత్రశక్తులు మొదలైనవి కాన్ని సంపాదించాడు. చండ బేతాకుణ్ణి వశపరచుకోవడం, అక్కడ సద్గుణాల పొంది లోకానికి ఆధిపత్యం సంపాదించడం అతని లక్ష్యాలు. ఈ రెండూ సాధించాలంటే, సర్వలక్షణ లక్షితుడూ, వివాహమయికూర బ్రహ్మచారిగా ఉన్న రాకుమారుడు కావాలి.

రాజవాహనునితో ఆ లక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. వివాహం మాత్రం కాలేదు. రుద్రాక్షుడు యాత్రికుని వేషంలో వచ్చి, మాయ నీసాలో కళావతిని చూపించాడు.

కళావతి విలాసపుర యువరాణి. తల్లితేని బిడ్డ. ఆమెను బ్రాహ్మణ కుమారునికి తన సింహాసనంతోబాటు సమర్పించాలని తండ్రి ఆశ. అయితే అతని రెండవభార్య విలాసవతికి, తన కుమార్తె మదనరేఖ విలాసపురి మహారాణి కావాలని పట్టుదల. విలాసవతి తమ్ముడి మామకేతుకు కళావతిమీద కన్నులెరిసి.

రుద్రాక్షుడు పురోహితుని రూపంలో విలాసపురి రాజభవనంలో చేరి, విలాసవతిని, ధూమకేతునూ వశపరచుకొని, రాజవాహనుని వశపరచుకోడానికి ఒక పన్నాగం పన్నాడు.

కళావతికి వరుణ్ణి ఎన్నుకునే నిమిత్తం మహారాజుచేత మూడు గడ్డిపోటీలు ఏర్పాటు చేయించాడు. మూడింటిలోను రాజవాహనుడు నెగిడు. అయితే, మదనరేఖ కూడా అతని చాకచక్యం, శౌర్యప్రతాపాలూ చూసి అతన్ని వలచింది. రుద్రాక్షుడు అందరి కోరికలూ తీరుతాయని ఒక పన్నాగం సూచించాడు.

రాజవాహనుని వంశాచారం ప్రకారం - కళావతికి కత్తికి బాసికం కట్టి వివాహం చేశారు. ఆ రాత్రి ఆమెకు పొలలో మత్తు మందిచ్చింది విలాసవతి. ధూమకేతు ఆమె నెత్తుకుపోయాడు. మరునాడు కళావతి ధూమకేతువల గర్భవతి అయిందని ఒక కట్టుకథ కల్పించి, మదనరేఖ ఆమెస్థానంలో వధువుగా అత్త వారింటికి పయనమయింది. కాని కళావతి రాజవాహనుని, పోటీల సందర్భంలో, రహస్యంగా కలుసుకున్నట్లు ఈ ఖట్రుదారులకు తెలియదు. కాని రుద్రాక్షుడికి, రాజవాహనుడు వివాహమైనా బ్రహ్మచారిగా ఉండడమే ముఖ్యం.

పడక గదిలో రాజవాహనుడు మదనరేఖను చూసి బిత్తరపోయాడు. అందరూ తన్ను మోసగించారని అగ్రహవేషుడయ్యాడు. అతని తండ్రికి ఏమీ పాలుపోలేదు. వియ్యంకుడు ఇందులో మోసమేమీ లేదనీ, వధువు తన కుమార్తెయేననీ నొక్కి చెప్పాడు. రాజవాహనునికి మతి భ్రమింపిందని తీర్మానించి అతని తండ్రి అతన్ని అంతఃపురంలో బందీగా ఉంచే పెట్టాడు.

తన మిత్రుడు కోలాహలం సహాయంతో రాజవాహనుడు అంతఃపురం నుంచి తప్పించుకుని కళావతిని అన్వేషించడానికి బయలుదేరాడు.

ధూమకేతుబారినుండి - వృద్ధసన్యాసిరూపంలో - రుద్రాక్షుడు కళావతిని కనిపించి, ఆమెనొక అగమ్య దుర్గంలో యోగనిద్రలో బంధించాడు.

ఆ తరువాత యాత్రికుని వేషంలో రాజవాహనుని కలుసుకుని, కళావతిని ఎవరో ఒక మాయావి బంధించాడనీ, ఆమెను రక్షించాలంటే, పతంగుడనే యోగీశ్వరుని ఆశ్రయించి అతని అనుగ్రహంవల్ల సిద్ధులు పొందాలనీ చెప్పాడు.

పతంగ మహర్షి ఆశ్రమానికి బయలుదేరాడు, రాజవాహనుడు. దారిలో ఒక రాత్రి నిద్రలో అతని కొక కల వచ్చింది - తానొక చిలక రూపంలో కళావతిని బంధించిన దురంలో ప్రవేశించి - సంజీవ కరణి సహాయంతో ఆమెను మేలు కొలిపినట్టూ, ఆమెతో ఆనందంగా నాట్యం చేస్తూ పాడినట్టూ, ఇద్దరూ హాయిగా ఉండగా దుద్రాక్షుడు అకస్మాత్తుగా వచ్చి ఇద్దరినీ బంధించి నట్టూ - హతాత్తుగా కలలోంచి తేరుకుని, రాజవాహనుడు కోలాహలంతో పతంగ మహర్షి ఆశ్రమానికి బయలుదేరాడు.

పతంగ మహర్షి వద్ద శిష్యుడుగాచేరి - అతని అనుగ్రహం వల్ల మంత్ర శక్తులు సాధిస్తాడు,

ఆ తరువాత చండ భేతాశుడున్న స్థలం చెప్పి, అతన్ని వశపరుచుకుని రమ్మని, దుద్రాక్షుడు రాజవాహనుని పంపించాడు.

మంత్రబద్ధుడైనా, భేతాశుని శాపవిమోచనం గావిస్తాడు రాజవాహనుడు. అప్పుడు భేతాశునిద్వారా దుద్రాక్షుని మోసాలూ దుర్మార్గాలూ అన్నీ రాజవాహనుడు తెలుసుకుంటాడు.

రాజవాహనుని అజ్ఞమేరకు భేతాశుడు దుద్రాక్షుని తలగొరిగి అతణి నిర్వీర్యుణ్ణి చేస్తాడు. దుద్రాక్షుని శక్తులన్నీ అతని శిరోజాలలో ఉన్నాయి.

ఆ తరువాత ఘామిమీదనే ఒక యమలోకాన్ని-భేతాశునిచేత సృష్టించ జేస్తాడు. యమ లోకానికి మిగతా అందరితోబాటు దుద్రాక్షుని రప్పిస్తాడు.

రాజవాహనుడు, తన శక్తులను వుపయోగించి, దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ ఎలా నెలగొల్పుతాడో - వెండి తెర పై చూడండి :

పాటలు - పద్యాలు

పాట 1.

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

ప్రేరేపక : సుశీల, బానకి

కళావతి : ఎందుకో, ఎందుకో, లేత మనసు చిందువేసెనే!

మదనరేఖ : ఎందుకో, ఎందుకో, దోరవయసు తొందరించెనే!

కళ : ఎలాచెప్పను?

మదన : ఎలాచెప్పను?

ఇన్దూ : ఎలా, ఎలా, ఎలా, ఎలా మనసు విప్పను? «ఎందుకో»

కళ : కోయిల కూస్తుంటే - కొమ్మలు చూస్తుంటే -
తీయని గుబులేదో ఆయెనే!

మదన : ఎవ్వరు లేకుంటే - పువ్వులు సైతం యంటే
వీవో చక్కిలిగింతలాయెనే!

కళ : సందె చీకటి పడితే

మదన : చందమామ కనబడితే

ఇన్దూ : సందె చీకటి పడితే - చందమామ కనబడితే

రుల్లు, రుల్లు, రుల్లు మని ఒళ్ళంతా అదిరినే ! «ఎందుకో»

కళ : అంగని అందాలే - ముందుకు రమ్మంటే
దెందము అలా, అలా ఉరికెనే !

మదన : నన్నని తీవియలే - సైగలు చేస్తుంటే
కన్నులు మిలా, మిలా మెరిసెనే !

కళ : చల్లని చిరుగాలి

మదన : అల్లన పోకగనే

ఇద్దరు : చల్లని చిరుగాలీ - అల్లన స్తోకగనే -
 జలు, జలు, జలు మని - చిలిపి తలపులారేనే !
 చిలిపి తలపులారేనే ! ॥అందుకో॥

పాట 2

రచన : జి. కె. మూర్తి B.A

స్టేజీ : పి. సుశీల & పి. బి. శ్రీనివాస్

కళావతి : రారా! నేనేరా! - నీ కల్పవల్ కలగా నిలిచిన కన్నెను నేవేరా
 అందుకో అందిస్తాను రా! - అందాలే - విందిస్తాను రా!

రాజవాహన: నన్నేల ఈవేళ కవ్వించినావే? - చిన్నారి చేజారిపోలేవు రావే!

కళ : కదిలే కనులా - కథలు వినాలి - మెదిలే వలపు - మధువు గొనాలి

రాజ : నా ఆశలే పేర్చి - నీరూపుగా మార్చి

నీకోసమే వేచి యున్నానులే ! ॥అందుకో॥

ఈహలో తేలింతు - ఈర్వళివే! - ఊరించి ఊరించి - ఏతెంచినావే
 కళ : నీ కనుపాపల - నీడను నేను - నీలో కరిగి - నీనమయేను

రాజ : చెంగల్వ నీ చెక్కిలై నవ్వెనే !

కళ : చెంత నా చంద్రుడై నీవు ఉన్నావనే ! ॥అందుకో॥

పాట 3

రచన : దాశరథి

స్టేజీ : ఘంటసాల & జానా

మదనరేఖ : ఓ.... మీనమున్న మొనగాడా !

చెప్పగలవా ? ముడి విప్పగలవా
 లోగుట్లు వివరించి చెప్పగలవా "

రాజవాహన : ఓ.... రోషమున్న చినదానా :

చెప్పగలనే : ముడి విప్పగలనే
రోగుట్టు వివరించి చెప్పగలనే

మదన : ఒక్కటి ఒక్కటి మూడు - ఈ లెక్కకు కావలె ఏడు
ఇది తెలిసిన మొనగాడు - లోకంలోనే లేడు ||చెప్ప||

రాజ : అందమైన ఒకమొనగాడు - చక్కని చుక్కకు నైదోడు
గడచెనో లేదో ఒకపీడు - చిచ్చో.... శుశుశు హాయి!
కలిగెను వారికి పసివాడు....
హేయ్ ఒక్కటి ఒక్కటి మూడు....
ఈ లెక్కకు కావలె ఒక ఏడు ||చెప్ప||

మదన : నడచే రథము కొండమీద
నడిపే సారథి నేలమీద
పరుగు పరుగు ఒకే పరుగు
ముందుకుపోదూ వెనక్కు రాదు ||చెప్ప||

రాజ : సడిచే రథమూ కుమ్మరిసారె
నడిపే సారథి కుండలవాడు
పరుగూ పరుగు ఒకే పరుగు
ముందుకు పోదూ వెనక్కి రాదు ||చెప్ప||

రాజ : నిదురపోతూ కన్నులు మూయదు ఒక యువతి
పుట్టిగూడ పొణంలేనిది ఇంకొకతి....
రూపంపుండి హృదయం లేనిది వేరొకతి
చెప్పగలవా....ముడి విప్పగలవా అని....
నిదురపోతూ కన్నులు మూయదు చేప!

పుట్టిగూడా పాళింలేనిది గ్రుడ్డు!
రూపం ఉండి హృదయం లేనిది బొమ్మ
ఇప్పడేమంటావే బొమ్మ - అహ చిత్తయి
పోయింది బొమ్మ.... కొమ్మ : ముద్దుగొమ్మ

పాట 4

రచన : సి. నారాయణశైలి
స్టేజీ : యస్. జానకి

గున్నమామిడి తోటుంది

కన్నెపిల్ల తోడుంది - హాయిరె రాజా! నయిరె రాజా!

ఒక చిన్నమాటుంది - రా! రా! రా! ||గున్న||

నిన్నంత నీకోసం నిలుచుంటేని

మొన్నంత ఏమేమో కలగంటేని

సిగలోనిపూలు - సొగసైన రేలు

ఎగతాళి చేయగ - సగమైతిని ||గున్న||

నాచూపు నీవెపు దూకిందిలే!

నాగాలి నీమేను సోకిందిలే!

ఓనన్నగాని - కొదన్నగాని -

అందాల కొగిట - బంధింతులే! ||గున్న||

పాట 5

రచన : దాశరథి

స్టేజీ : యస్. జానకి శ్రీ ఘంటసాల

రాజవాహన : అడగవే - జాబిల్లీ - అడగవే!

అందాల ఈవేళ ఈ సిగ్గులు ఎందుకని అడగవే!

మదనరేఖ : ఊ! చెప్పవే....జాబిల్లీ చెప్పవే!

చిన్నారి చెలియకు సిగ్గే సింగారమని చెప్పవే

రాజ : చక్కని పండుంది - పక్కన చిలకుంది
రెంటికి నడుమ ఈ పంజరాలెందుకని అడగవే!
జాబిల్లీ - అడగవే!

మదన : హాయ్! హాయ్! చిలుకకు మనసుంది
మనసున వలపుంది - వలపుకె చొరవుంటే పంజరాలు అడనని
చెప్పవే! జాబిల్లీ! చెప్పవే!

రాజ : విరిసిన పువ్వుంది - సరసన తేలుంది
రెంటికి నడుమ ఈ రేకుముసుగు ఎందుకని అడగవే!
జాబిల్లీ అడగవే!

మదన : ఊ! పువ్వుకు తేనుంది ఫేటికి ఆకుంది
ఆకుకు తెగువుంటే - మేలిముసుగు అడ్డదని చెప్పవే!
జాబిల్లీ - చెప్పవే!
చిన్నారి చెలియకు సిగ్గే సింగారమని చెప్పవే!

ఇద్దరు : అడగవే జాబిల్లీ - అడగవే!

॥అందరి॥

పాట : 6

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

ప్లేబాక్ : యస్. జానకి

ఏదో వింత పులకింత !
నాలో ఇంత పులకింత !
రాళ్ళు పులకరించెను ఏమొ
బీళ్ళు పల్లవించెను ఏమొ
యుగయుగాల మూగవయపే
ఒళ్ళు వితిచి లేచెనో.....

॥ఏదో॥

ఈ మొగ్గను తీపిన దెవరో - ఈ బుగ్గను మీటిన దెవరో
పవళించిన అందాలన్నీ - పలికించిన వారెవరో ||వీదో||

కాట 7

రచన కొసరాజు

ప్లేబాక్ : మాధవపెద్ది & పట్టాభి

అడవే! అడవే! గుర్రమా!

నాతోడు తింగణా గుర్రమా!

ఏడేడు పద్దాలు లోకముల

ఎదురెవరే! నీకు గుర్రమా!

మాటలు మాత్రం రావులే

మనిషికి మించిన తెల్విలే

తకిట తకిటయని తాళం దడితే

కాలుదువ్వి కవ్వించుతావులే

||అడవే||

శివుడు జెగుజగ చిందువేసినదీ

జగ్గనక్క, నక్కజగ్గ, జగ్గనక్క, నక్కజగ్గ, జగ్గనక్క

జగ్గనక్క జగ్గనక్క!

విష్ణువు మోహిని వేషమేసినదీ

రంభస్వర్ణమున నాట్యమాడినదీ

ఘల్లలను నీగంతు (చూసిగదె)

||అడవే||

గుడు, గుడు, గుడు, గుడు

చెడుగుడు చెడుగుడు

దు దు దు దు దూ దు దు దు

దు దు దు దు

ముదుల మిటారి గుర్రమా!

మోడివెయ్యవే గుర్రమా!

బిగువుతెచ్చుకొని చుక్కల్లోకి

ఎగిరిదూకవే గుర్రమా

||అడవే||

పద్యం 1

రచన : పద్మరాజు

స్టేబుల్ : ఘంటసాల

బలవంతుడు గుర్రముపై నిలబడి
 తనశక్తి కొలది నింగికి విసరన్
 శిలపోయెడు యెత్తు ధనము వెలయిచ్చిన
 దీని నెక్కు వేడుక దక్కున్
 దమ్ములుంటే సొమ్ము తెమ్ము
 వద్దమ్మువైతే పొమ్ము... గోవింద....

పద్యం 2

రచన : పద్మరాజు

స్టేబుల్ : ఘంటసాల

అక్కభర్తకు కీలమర్పింప నెగబడ
 కులటకు నీకు సంకోచమేల?
 పతిదేవు చెరసాల పాలుజేసిన పిశాచము
 నీకు పాపప్రసక్తి యేల?
 రాణిపదవికి మోరములెన్నో చేసిన
 ఘాతకిపై కనికరమదేల?
 పరమపతివ్రత పతితగా బొంకిన - పాతకి
 శ్రీరంగ నీతులేల?

మనుజురూపాన నున్న శూర్పణఖలార
 సిగలు పెనవేసి, ముక్కులు చెవులు గోసి
 మీ నిజ స్వరూపము లోకమెరి జొట
 వచ్చినాడను లక్ష్మణస్వామి నేను.

అక్కయ్యా! శూర్పణఖ నీముక్కు చెవులూ
 కోవెద, ముప్పతిప్పలు పెట్టెద ..
 ఉప్పకారం చెల్లెదు

పద్యం 3

రచన : ఆరుద్ర

ప్లేబాక్ : జానకి

ఓ యమధర్మరాజు! మహితోజ్జ్వలతేజ
 పరేతరాజ్ వ్రభూ!
 ఈ అభియోగసారమున నించుకయైన
 నిజము లేదు - నే
 పాయని భక్తితో విడుని పాదము లెంచు
 సుశీలనయ్య - అ
 న్యాయపు నిందలేల చెదలంటునె అగ్నికి
 కోణవాహనా!

పద్యం 4

రచన : ఆరుద్ర

ప్లేబాక్ : ఎ. వి. సుబ్బారావు

ఇంటిగుట్టు దాచ నింతింత యనరాని
 పాపకర్మలందు బిరగినావు ?
 అన్నెమెరుగనట్టి యల్లుని వంచించి
 కొనిదాని నెరుగ గట్టినావు.

పద్యం 5

రచన : ఆరుద్ర

అక్కవనుపున యొక తోకచుక్కవోలె
 పొడమె నీతడు చెరబట్టి పుణ్యనతుల
 చెరప జూచెను కడు దుష్టశీలుడితడు
 ధూమకేతుడు సార్థక నాముడాయె.

పద్యం 6

రచన : ఆరుద్ర

గారాల బిడ్డకోనము
 ఏరాలి కుమార్తె బ్రతుకు యేటనుగలిపె
 ఈ రాకాసి యొనర్చిన
 నేరాలకు లెక్కలేదు నిజము మహాత్మా !

పద్యం 7

రచన ఆరు. 3

వచ్చి కామమందు వరవల్కుద్రొక్కుచు
 బావ పొందుకోరి దేవులాడె
 ముసుగుతోవ దూరి ముచ్చటలాడంగ
 సాహసించివట్టి ద్రోహి ఈమె.

పద్యం 8

రచన పద్మరాజు

స్టేబాక్ : ఎ. వి. యన్.

హితము కోరెడు పురోహితునట్లు దరిజేరి
 వచ్చు నింటికి ముప్పు చెచ్చినాడు
 దేశాలు తిరుగు యాత్రికువోలె నటియించి
 రాజవాహను కన్ను బ్రామినాడు
 శరణన్న తరుణిని చెరబట్టి తపసియై
 వంచించి నిద్రలో ముంచినాడు
 దేవిని సంప్రీత గావింప గురువయ్యా తన
 శిష్యు బలివెట్టి దలచినాడు

కలగాడు రుద్రాక్షరంః లి, మేకతోలు
 కప్పుకొన్న పులి, జితులకు నక్క
 దొంగజపములు జేసెడి కొంగ
 పాటుపట్టు జేతిని కరచెడు పాము వీడు

పద్యం 9

రచన : పాలగుడి, పద్మరాజు

స్టేబాక్ : యమ్. సత్యం

జేశాశ కి కల్పించినావీవు: భూ
 లోకములో యమలోక మొకటి
 వతి కళావతి శీలవతియన్న సత్యమ్ము
 నెల్లరకును నిరూపించినావు

సావకర్ముల సార్థవదుల దుష్కృత్యాల
 తేటతెల్లముగా చాటినావు
 యమధర్మరాజ వీరము విచ్చి నీ విత్స
 దేవుని సేత్రాలు తెరచినావు
 గురువువైన నాకు గుణపాతమును నేర్పి
 అన్ని విద్యలందు నెన్ను నెలిచి
 విజయ మొందినావు వేసము తొలగించి
 కమ్మ ఇయటికింక రాకుమారుః

శ్లోకం 1

వాడినది : పి. బి. శ్రీనివాస్

నమోస్తుతే మహామతే - శ్రీహరి చక్రధారిణీ
 వీరాంబరాప్పతే - ఓబీ మృగేంద్రపీఠ సంస్థితే
 మవర్ణ బంధుగాధరే సురుల్లరీ శిరోరుహే
 మవర్ణ పద్మభూషితే - నమోస్తుతే మహేశ్వరీ
 వమోస్తుతే మహేశ్వరీః

టె క్వి పి య న్సు

నిమా అనుకరణ	—	శ్రీ యన్. భావనారాయణ
బి	—	జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ.
బలు	—	డా॥ సి నారాయణరెడ్డి, దాశరథి, కొసరాజు జి. కె. మూరి బి.ఎ
ద్యాలు	—	ఆరుద్ర, పాలగుమ్మి పద్మరాజు
పేబాక్	—	సుశీల, జానకి, ఘంటసాల, పి. గాన్ మాధవ పెద్ది సత్యం, పట్టాభి
యమలోకంలో పద్యాలు	—	ఎ.వి.సుబ్బారావు,
ఫోటోగ్రఫీ	—	హెచ్. యన్. వేణు
సృత్యం	—	ఎ. కె. చోప్పా
మేకప్	—	వీరాజు, మాధవయ్య, ఎ. రామకృష్ణ
దుస్తులు	—	బి. నారాయణరావు
కళ	—	పి. యన్. మీనన్
స్టంట్	—	కె. మాధవన్
టెన్సిస్	—	పి. గంగాధరరావు
పబ్లిసిటీ	—	గంగాధర్
ప్రెస్ పబ్లిసిటీ	—	నవరంగ్
ప్రొడక్ష్ ఎగ్జిక్యూటివ్	—	ఎ. పూర్ణచంద్రరావు
ఆఫీస్ మేనేజర్	—	జానకీపతి
సహాయ దర్శకులు	—	కృష్ణకిశోర్ రెడ్డి, అంజిబాబు
ఎడిటింగు	—	కె. యన్. ఆర్. దాస్